

ikke, fordi jeg ikke i det Hele taget vilde indlade mig paa en Diskussion derom, det vilde jeg grunne gjerne, thi jeg stod og staaar paa det Standpunkt, at jeg tror, det kan forsvares, hvad der var gjort. Derfor vil jeg nu udtale mig derom. Jeg skal for det Første bemærke, at jeg i væsentlig Henseende kan henholde mig til, hvad Justitsministeren udtalte i Gaar. Deri har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. J. Larsen) forjaavidt Ret, at det er naturligt at jeg ikke fortaar mig paa Betydningen af Højesteretsdommen og den Slags Ting saaledes som Justitsministeren, men det har jeg heller ikke givet mig ud for. Han mente, at min Metier var en anden, og det er det ogsaa. Til min Metier hører det f. Ex. ogsaa at sørge, for at Hæren, kan holde den Ro og Orden i Landet som der skal være, og derfor hører det ogsaa til min Metier, naar denne Opgave ikke kan løses, uden at det virker skadeligt for Hæren, saa at indrette mig paa en anden Maade. Jeg skal ikke videre komme ind paa den Diskussion der fandt Sted i Gaar, men kun sige, at min Opfattelse ogsaa er den, at den foreløbige Gendarmerilov maa betragtes som staaende i samme Forhold til Finantsloven som andre Love. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet, om det høie Thing er frit stillet overfor saadanne Love, da Folke-thinget jo forjaavidt er frit stillet overfor alle Love. Det har endog følt sig saa frit stillet, at det har kunnet nægte hele Finantsloven, og saa maa det jo ogsaa kunne føle sig saa frit stillet overfor Hærloven, at det, om det vil, ogsaa kan nægte § 22. Jeg skal som sagt ikke komme videre ind derpaa men kun fastholde, at i saa Henseende staaar Gendarmeriloven akkurat paa samme Maade som andre Love. Jeg skal yderligere bemærke, idet jeg i saa Henseende tilbøielig kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt, at hvis det høie Thing virkelig stræber hen til at komme i Overensstemmelse med det andet Thing, at komme til en virkelig Forhandling med det, saaledes som det er sagt, forekommer det mig, at det vilde være naturligt, at det stillede sig noget anderledes til dette Punkt, thi det er jo ikke sandsynligt at det vil kunne opnaa Enighed med det andet Thing paa Basis af en Forkastelse af Gendarmeriloven eller Konsekventerne af denne Lov. Naar det ibrigt er blevet sagt, at Gendarminstitutionen er forhabt og forfeilet, ja saa er det virkelig Noget, der er to Meninger om, ligesom der er saa Meget her i Landet, der er to Meninger om. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører hader

Gendarmerne, finder dem meget forseilede, men dette er som sagt Noget, der kan være flere forskellige Meninger om. Naar han kalder denne Institutions Oprettelse for Vanvid og siger, at det er Noget, man ikke kunde finde paa at gjøre i andre Lande under lignende Omstændigheder, saa vil jeg blot svare ham, at det tror jeg heller ikke, man vilde, thi man behøvede det ikke, man har nemlig Gendarmerne i Forveien. Han spurgte mig, om jeg havde troet, at vi ventede Oprør her i Landet. Ja, Oprør, det er nu et stærkt Udtryk, og Oprør havde jeg egentlig heller ikke ventet, men for saa vidt man i det Hele kan gaa ud fra, at der var Mening i en hel Del af de Ytringer, der ere faldne her i Thinget og ude i Landet, kunde man nok vente Spektakler. Dem havde man havt i Forveien. Jeg skal for Resten ikke nærmere komme ind paa at citere de Udtalelser, der ere faldne her og ude i Landet, thi oprigtig talt tillægger jeg for mit personlige Vedkommende ikke saadanne Udtalelser saa overordentlig megen Vægt. Hvad enten saadanne Udtalelser ere komne med stærk Pathos, om Guisten, der luer under Afsen, eller med mere provocerende, stingrende Stemme, om de forfødelige Ting, man kunde vente sig, og om, at hvis man ikke kunde komme til Enighed med Regjeringen, maatte man henvise til Folket ude i Landet, som saa nok skulde gaa videre, saa imponerede det mig ikke videre. Jeg har altid tænkt som saa, der kommer egentlig ikke Videre ud af det. Men paa den anden Side, naar jeg staaar som den, der paa en Maade har Ansvaret for, at hvis der kom noget Saadant, det da kunde holdes indenfor visse Grændser, saa er jeg nødt til at se bort fra min egen personlige Mening, og jeg maa holde mig til det faktiske Foreliggende. Det vilde ikke kunne fristende mig, hvis Gendarmekorpset ikke var blevet oprettet, og der var kommet Spektakler, som havde antaget flomme Dimensioner, hvis t. Ex. Herregaardene vare begyndte at brænde, og man havde grebet til at benytte Svovlstikker i den indre Strid, om jeg da havde sagt, at jeg ikke den Gang troede paa, at Sligt vilde komme. Naar der har været talt om, at Gendarmetiet, saaledes som det nu en Gang eksisterer, har viist Malfonduite og er en forfærdelig daarlig Indretning osv., kunde jeg nok ønske at faae at vide, hvor det er, at Gendarmetiet har viist Malfonduite. Det er ganske vist, at enkelte Gendarmere ved forskjellige Leiligheder have viist en mindre heldig Opførsel, men det er ogsaa vist, at der ikke er saa saa, som ere blevne fjernede